

kan anvendes som led i rutinemæssig kontrol med overholdelse af reglerne.

2. Med hensyn til begrundelsen for forslaget om at gennemføre en promilleregulering med en nedre promillegrænse på 0,8 kan navnlig henvises til den udførlige argumentation for indførelse af en fast promillegrænse, som indeholdes i færdselssikkerhedskommissionens og straffelovrådets betænkninger nr. 515/1969 og 588/1970.

Den foreslåede grænse på 0,8 promille ligger meget tæt på den nuværende praksis med hensyn til tiltale og domfældelse for spirituskørsel. Grænsen vil dog medføre en lille udvidelse af det kriminaliserede område — svarende til nogle få procent af det samlede antal personer, der i dag dømmes for spirituskørsel — og en vis generalisering af det kriminaliserede områdes afgrænsning. Disse skærpselser findes imidlertid ønskelige såvel af præventive som af retstekniske grunde og må anses som fuldt forsvarlige ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt, bl. a. fordi den normale reaktion i førstegangstilfælde, hvor promillen er mellem 0,8 og 1,2 og der ikke i øvrigt foreligger omstændigheder, der viser, at den pågældende har været ude af stand til at køre på betryggende måde, ifølge forslaget vil være bøde og betinget frakendelse af førerretten.

En promillegrænse vil endvidere bedre end den nuværende regel udtrykke realiteten i retstilstanden: at alkoholkoncentrationen i næsten alle sager om kørsel efter indtagelse af spiritus er langt det væsentligste moment.

3. Promillereglen foreslås kombineret med en ændring af frakendelsesreglerne, således at der som udgangspunkt alene anvendes betinget frakendelse af førerretten i førstegangstilfælde af *promillekørsel*. En sådan ordning vil skabe en bedre balance mellem frakendelsesreglerne ved kørsel efter indtagelse af spiritus og ved andre alvorlige overtrædelser af færdselsloven og vil tilgodese ønsket om at undgå en for hård reaktion over for de personer, der som nævnt ved gennemførelsen af promillereglen inddrages under den nye afgrænsning af det kriminaliserede område.

Den vil endvidere i et vist omfang afbøde de alvorlige personlige konsekvenser, som en ubetinget frakendelse af førerretten kan have.

Ved vurderingen af det forsvarlige i at nøjes med betinget frakendelse ved førstegangstilfælde af promillekørsel må der også lægges vægt på den effektivisering af retshåndhævelsen, som en gennemførelse af promillereglen og adgangen til rutinemæssige alkoholtestprøver vil indebære.

Under hensyn til de kriterier, som efter forslaget lægges til grund for afgrænsningen mellem promillekørsel og spirituskørsel, er det ikke fundet rimeligt at stille krav om obligatorisk orienterende køreprøve i forbindelse med betinget frakendelse.

For så vidt angår *spirituskørsel* skal der derimod efter forslaget kun ganske undtagelsesvis være adgang til at anvende betinget frakendelse. Man har herved lagt vægt på den betydelige risiko, som spirituskørsel frembyder, hvor der foreligger konkret kørselsuegnethed eller kørsel med højere promille. Man har endvidere lagt vægt på den betydelige præventive virkning, som må antages at ligge i muligheden for ubetinget frakendelse i disse situationer.

Hvad angår frakendelsestidens længde, foreslås det, at den nuværende mindste frakendelsestid på 1 år nedsættes til 6 måneder for derved at give domstolene mulighed for i højere grad end hidtil, også ved mindre grove overtrædelser af forbuddet mod spirituskørsel, at graduere frakendelsestidens længde.

4. Med hensyn til anvendelsen af *strafsanktionen* foreslås det, at straffen for *promillekørsel* skal være bøde. Dette er i overensstemmelse med den ændring af sanktionerne, som blev gennemført i 1971.

Som en vis videre udvikling af omlægningen af strafsanktionerne fra frihedsstraf til bøde foreslås det endvidere, at der åbnes adgang til at anvende bødestraf ved mindre grove tilfælde af spirituskørsel. Foreligger der ikke skærpende omstændigheder, bør bødestraf anvendes i tilfælde, hvor promillen ikke har været højere end 1,5.

5. En gennemførelse af den foreslåede nyordning vil medføre, at anvendelse af klinisk lægeundersøgelse kun ganske undtagelsesvis vil komme på tale i sager om promille- og spirituskørsel. Der henvises til forslagets § 54, stk. 2, med bemærkninger.

6. Politiets udgifter til udåndingsprøver udgjorde i 1975 108.000 kr. inkl. moms. Hvis